

Teslimiyet

[Cilt 2 | Sayı 3]

Editör: İskender Durmaz

Mart 2026

Son Ahit'te Tanrı'nın Krallığı

İncil'ler insanları Tanrı'nın Krallığına çağırırken, Kuran onları Tanrı'nın Rahmetine çağırır. Krallık, ilahi egemenliğin adıdır; rahmet ise bu egemenliğin insanlara dokunan yüzü ve onun özüdür. Tanrı'nın Krallığı, rahmetle yoğurulmuştur; Tanrı'nın rahmeti ise Krallığın kuşatıcı niteliğidir. İncil'de "Krallık" kelimesi sert gibi hissedilebilir; ancak özü rahmetle (her türlü lütuf) doludur. İsa, gelmekte olan bu büyük hadisenin ismini koyarken, Muhammed ise onun niteliğini/özünü duyurmuştur ve nihayet Antlaşma Elçisinin gelmesi ile bu vaad edilen büyük olay başlamıştır ve nasıl gireceğimiz bize açıklanmıştır.

İncil'lerde geçen "Tanrı'nın Krallığı (ya da Egemenliği)" kavramı, Kuran'da "Tanrı'nın rahmeti" olarak karşımıza çıkar. Krallığa veya Rahmete erişmek, ona dahil olmak esas/ana hedefimizdir. Bizim yaratılış gayemizdir. Adeta herşeyi bir kenara bırakıp odaklanmamız gereken en temel önceliğimizdir. Ne yazık ki, birçok insan günahla doğduğunu bilmiyor. Bir affetme planının içinde olduğunu ve tövbe ederse geldiği yere, yani Krallığa, yani Rahmete tekrar erişeceğini farkında değil. Kuran insanları tekrar Krallığa veya Rahmete davet ediyor. Bunun yol ve yöntemlerini gösteriyor.

[7:63] "Rahmete erişesiniz diye sizin gibi bir adam vasıtasıyla sizi uyarmak ve sizi doğruluğa iletmek için Rabbinizden size bir hatırlatıcı gelmesi gerektiği çok mu şaşırtıcı?"

Başarının Formülü

[24:56] İletişim Namazlarını (Salat) gözetin, zorunlu başışı (Zekat) verin ve elçiyeye itaat edin ki rahmete erişesiniz.

[6:155] Bu da vahyettiğimiz bereketli bir kutsal yazıdır; onu takip edip doğru bir hayat sürün ki rahmete erişesiniz.

[7:56] Düzeltildikten sonra yeryüzünü bozguna uğratmayın ve O'na derin saygı ve umutla tapının. Şüphesiz, TANRI'nın rahmeti, doğrular tarafından erişilebilirdir.

[42:8] TANRI irade etmiş olsaydı, onları tek bir topluluk yapabilirdi. Fakat O, irade ettiği kişiyi günahın bedelinden Kendi rahmetine kurtarır. Haddi aşanlara gelince, onların efendisi yoktur, bir yardımcısı da yoktur.

Kuran'daki duaların sıklıkla şu şekilde ifade edilmesi dikkat çekicidir: 'Bizi rahmetine dahil et' ve 'Üzerimize rahmetini yağdır.'

[7:151] (Musa) şöyle söyledi, "Rabbim, beni ve kardeşimi başışla ve bizi rahmetine dâhil et. Sen tüm merhametlilerin En Merhametlisisin."

[18:10] Gençler mağaraya sığındıklarında şöyle dediler, "Rabbimiz, bize rahmetini yağdır ve işlerimizi rehberliğine nimetlendir."

[23:109] "Kullarımdan bir grup şöyle derdi, 'Rabbimiz, biz inandık, öyleyse bizi başışla ve bize rahmetini yağdır. Sen tüm merhametlilerin En Merhametlisisin.'

Tanrı'nın rahmeti herkesi kuşatmıştır, herkes sofrasında birçok yiyeceği buluyor, toprak herkese yüzlerce çeşit yiyecek veriyor, çiftlik hayvanları herkesin hizmetine sunulmuş, arıların yaptığı bal, bulutların yağdırdığı yağmur, ağaçların temin ettiği tertemiz hava, güneşten gelen ısı-ışık, birçok meyve, sağlık, refah, çoluk-çocuk, aile, göze hoş gelen çeşitli manzaralar, bize keyif veren çay-kahve, sevdiğimizle hoş sohbetler vs. hepsi Tanrı'nın rahmetidir ve herkese çeşitli miktarlarda verilmektedir. Ancak bu Krallık/Rahmet doğru kullar için erişilebilirdir, onlara has kılınmıştır (7:141). Cehennemin tanımı, Tanrı'nın yokluğudur, yani rahmetinin olmamasıdır. Yani yukarıda saydıklarımın hiçbirisi olmayacaktır. Şimdi Cehennemin nasıl bir felaket olduğunu ve Kuran'da alegorik olarak neden bu kadar korkunç anlatıldığını anlayabiliyor musunuz?

Kimler Tanrı'nın Krallığına Dönmeyi Hak Eder?

Soner

Hem Yeni Ahit (doğrudan Tanrı'nın krallığı ifadesiyle) hem de Son Ahit (Tanrı'nın rahmeti ifadesiyle) bir inananın önüne tek bir hedef koymuştur: Tanrı'nın krallığı. Genelde "girmek" veya "katılmak" fiiliyle birlikte kullansak da, gerçekte bu "dönmek"tir. Çünkü artık biliyoruz ki bizler zaten oradaydık, Yüce Toplumdaydık; her birimiz Tanrı'nın halkı olarak O'nun muhteşem krallığının vatandaşlarıydık; ölümün dahi olmadığı mükemmel bir hükümlanlıkta keyif içindeydik. Ancak bizler robot değildik; kendi benlikleri olan, seçim özgürlüğüne sahip olan ruhlardık. Ve bu bizde ego geliştirdi. Ne yazık ki her birimiz, içimizde tanrı olabilir miyiz fikrini barındırıyorduk. Aramızdan yüksek rütbeli olan bir ruh, İblis, "ben de tanrı olabilirim" dedi ve bu çıkış bizim içimizdeki bu hastalığı da ifşa etti ve en nihayetinde imtihan için bu dünyaya düşmemize yol açacak olaylar gelişti.

İşte "Tanrı'nın Krallığı'na dönmek" şeklinde ifade etmemin sebebi bu. Biz bu dünyaya oradan düştük ve tek amacımız oraya geri dönmektir. Ama dönmek için önce bunu hak etmek gerekir. Tanrı bunun için bir kurtuluş planı hazırladı ve insanlığın başından beri peygamberler aracılığıyla bize antlaşmalar gönderdi. Kuran, son peygamber Muhammed aracılığıyla iletilen son antlaşmadır. Bu antlaşmalar bize hem bilgi verir hem günahın bedelinden kurtarılmamız için buyruklar vaaz eder hem de rehberlik edilmemiz için tarihten emsaller hatırlatır. Elbette ki bu geri dönüşü başarabilmek için antlaşmada önerilen buyruklara sıkı sıkıya sarılmamız gerekiyor. Ama bu makalede konu buyruklar değil. Duruş olarak, mantalite olarak hak ediyor muyuz bunu tartışmak istiyorum. Çünkü hepsinin ortak bir mesajı vardı: YALNIZCA Tanrı'ya tap!

Tanrı'dan başka bir varlık, üstelik Tanrı'nın yarattığı ve tamamen O'na muhtaç olan, her şeyini O'na borçlu olan bir yaratık, Tanrı'nın yanında kendisinin de bir tanrı olabileceğini (tapılacak bir kişi olabileceğini) savundu. Ve ne yazık ki bu hayata insan olarak gelen bizler, bu çıkış karşısında kararsız kaldık, sağlam bir duruş gösteremedik. Çünkü az önce de ifade ettiğim gibi, bizler de farkında olarak ya da olmayarak en içteki düşüncelerimizde acaba tanrı olabilir miyiz fikrini barındırıyorduk. Bunu düşünebiliyor musunuz? Nasıl olur da böyle bir şeye kalkışabiliriz? Nasıl olur da bu fikri barındırabilir, bu çıkış karşısında kararsız kalabiliriz! Tamam egomuz vardı, ama bu salt egoyla ifade edilecek bir şey değil, bu tamamen cahillik, önce Tanrı'yı sonra kendini bilmemek, tanımamaktır. Zaten ego da cehaletle artmış bir kibirdir. İşte zihniyet olarak hak etmemiz için önce bu kısmı düzeltmeliyiz. İnsanoğlunun bu hayata başladığı ilk anda, hepimizi temsilen Cennete alınan babamız Âdem de hepimizdeki bu kusurlu doğayı sergilemedi mi zaten? Tanrı'nın güvenilir vaadine rağmen, Şeytan'ın ölümsüzlük –üstelik Tanrı'dan bağımsız bir ölümsüzlük- ve bitmeyecek bir hükümlanlık vaadine kandı.

Tanrı'yı bilmiyoruz, tanımıyoruz, gereği gibi takdir edemiyoruz. Ne yazık ki hâlâ beceremiyoruz. Elimizde O'nu bilmemizi, tanımamızı sağlayacak pek çok araç olmasına rağmen: Bizzat Kendisi tarafından kaleme alınan kutsal yazılar, O'nun bahsettiği teknolojiyle ulaşabildiğimiz bilimsel gerçekler vb. Ama yine de eksikiz. Çünkü Tanrı üzerine derin derin düşünmüyoruz; O'nun yaratışı, harikaları, isimleri üzerine kafa yormuyoruz. Buyruklara bir şekilde sarılıyoruz ama onları neden yaptığımızı tam bilmiyoruz, ibadet ediyoruz ama en ufak bir imtihanda sınıfta kalıyoruz. Tanrı'yı tanımadığımız için kaygılanıyoruz, korkuyoruz, endişeleniyoruz, itiraz ediyoruz, isyan ediyoruz, kısacası O'na nankörlük ediyoruz. Tanrı kullarının duaların yanıtlar deyip bir konuda yalvarıyoruz ama sonra tereddüt ediyoruz, Tanrı ne yazarsa başımıza o gelir diyoruz ama başımıza gelene itiraz ediyoruz, Tanrı iyidir ve bizim için iyi olana karar verir diyoruz ama hâlâ kararını beğenmiyoruz. Çünkü Tanrı'yı bilmiyoruz, O'nun kâinatın Kralı olduğuna, her şeyi yönetip kontrol ettiğine emin değiliz. Bu durumda Tanrı'nın krallığına dönmeyi ne kadar hak ediyoruz!

Tanrı demek, tapılacak varlık demektir. Tapmak ise birine derin sevgi, derin saygı, derin hayranlık göstermektir; onu her şeyin üstünde tutmak, yalnızca ondan fayda beklemektir; övgüyü ve yüceliği ona vermektir. Hepimizin içimizde tanrı olma düşüncesi barındırdığımızdan bahsetmişim, yani bu "ben de tapılacak biri olabilirim" demektir. Bizler çoğu kez, Tanrı'dan bağımsız olarak bir şeyleri başarabileceğimizi düşünüyoruz, teslim olmak yerine kontrol etmeye çalışıyoruz, hâlâ insanlardan övgü ve yüceltilme bekliyoruz, insanların bize hayran olmasını arzuluyoruz. Aslında "tapılmak" istiyoruz. Çünkü Tanrı'yı bilmediğimiz gibi kendimizi de bilmiyoruz. Bize ait olduğumu sandığımız hiçbir şeyin Tanrı'dan bağımsız olmadığını anlamıyoruz ya da anlamak istemiyoruz. Ancak Tanrı'nın lütfuyla görebildiğimizi, Tanrı'nın lütfuyla işitebildiğimizi, Tanrı'nın lütfuyla bir şeyler yapabildiğimizi, Tanrı'nın lütfuyla düşünebildiğimizi, Tanrı'nın lütfuyla övgüye değer güzel şeyler üretebildiğimizi unutuyoruz. Bu durumda bizler Tanrı'nın krallığına dönmeyi hak ediyor muyuz!

Tanrı'yı tanımadan, kendimizi bilmeden Tanrı'nın krallığına dönmek için gereken zihniyete ulaşmamız mümkün değildir. Bu hayat, bize bunu öğretecek sınavlarla doludur. Hak edenlerden olmak dileğiyle.

Reşad Elçiliğini Neden Duyurdu?

Aralarında en yakın ve en sevdiğim dostlarımın da bulunduğu bazı insanlar şunu sordu: "Reşad bu duyuruyu neden yaptı? Neden kimseyi Tanrı'nın elçisi yapmadan sadece Tanrı'ya tapınamıyoruz?!"

Tanrı inancı, Tanrı'ya inanmayı gerektirir. Tanrı'ya inandığınızda ve yalnızca O'na tapındığınızda, Tanrı'nın söylediği her şeye inanmanız gerekir. Örneğin, Tanrı bize meleklerin var olduğunu söylemiştir. Bu nedenle Tanrı'ya inanmalıyız; meleklerin var olduğuna inanmalıyız. Tanrı bize elçiler gönderdiğini söylemiştir; Musa'nın, İsa'nın, Muhammed'in vs. O'nun elçileri olduğunu söylemiştir. Bu nedenle, Tanrı'ya inanmalıyız ve O'nun elçilerine inanmalıyız (2:285). Tanrı bize İblis isimli bir şeytanın olduğunu ve Tanrı'ya inanmamız gerektiğini söyledi.

Tanrı bize 33:40'ta Muhammed'in son peygamber, mesaj-taşıyan bir elçi (Nebi) olduğunu, ancak son elçi (Resul) olmadığını söylemiştir, bu yüzden Tanrı'ya inanmalıyız – Muhammed'in son elçi olmadığını bilmeliyiz.

Belirgin bir biçimde, 3:81'de Tanrı bize, tüm peygamberler tüm kutsal yazıları ilettikten sonra bir elçinin gönderileceğini söylemiştir. Bu elçi, Tanrı'nın Antlaşma Elçisi, tüm peygamberlerin misyonlarını tek bir mesajda bir araya getirecek ve tüm inananları YALNIZCA Tanrı'ya tapmanın ve insanların sözleri yerine YALNIZCA Tanrı'nın sözüne sarılmanın bayrağı altında birleştirecektir.

Tanrı'ya gerçekten inanıyorsak, O'nun söylediklerine inanırız ve bu nedenle de Tanrı'nın Antlaşma Elçisi'ne inanırız. Aslında Tanrı bize, Muhammed'den sonra Tanrı'nın Antlaşma Elçisi'nin geleceğine inananların inananlarla birlikte olmadıklarını ve artık Müslüman olmadıklarını net bir dille söyler (3:81-85). 49:14'te gerçek inananların "Tanrı'ya ve elçisine inanıp hiçbir şüphe barındırmayanlar" olduğunu görürüz.

Bu elçi neye benziyor? Nitelikleri nelerdir? Kanatları olan bir süper insan mı? Kuran'da bize Tanrı'nın elçilerinin sizin ve benim gibi insanlar olduğu söylenir (5:75, 14:11, 18:110, 21:8, 25:7, 25:20, 41:6)

Tanrı'dan bir rahmettir ki kafa yormak ya da tahmin etmek zorunda değiliz. Tanrı, Kendi Antlaşma Elçisi'nin adını, "Reşad Halife" olarak ayrıntılarıyla yazmıştır. Ve Tanrı'nın kanıtı hiç de muğlak/anlaşılması güç değildir. Yeni çevirimin Ek 2'sinde detaylandırıldığı gibi, Reşad Halife'nin elçi olduğuna dair deliller diz çöktürücüdür.

Neden Duyuru?

Elçiliğimi duyurmak benim fikrim değildi; bu, Yüce Tanrı'nın bir emriydi. Sekiz yıl boyunca, bir duyurunun gerekli olmadığına inananlarla aynı görüşleri savundum. Eskiden şöyle düşünürdüm: Duyuru yapmak neden gerekli? Neden elçilik hakkında hiçbir şey duyurmadan Tanrı'nın sözünü vaaz etmeyelim, YALNIZCA Tanrı'nın sözüne sarılmayalım ve YALNIZCA Tanrı'ya tapınmayı vaaz etmeyelim ki? O cehalet günlerinde böyle bir duyuru yapmakta direndim. Sonunda bana Tanrı'nın elçiliği görevini yerine getiremeyecek kadar korkak olduğum söylendi. Kovulmuştum. Bütün bir gece tövbe etmekle, ağlamakla, özür dilemekle ve söz vermekle geçti.

Kendi çocuklarımı ve en iyi arkadaşlarımı kaybetme pahasına da olsa bu duyuruyu yapmam gerektiğine dair sağlam bir inanca ulaştığımda, eski halime döndüm. Ertesi gece, bir Ramazan gecesinin şafak-öncesi/sahur yemeğinde kızım ile konuştum ve olabildiğince diplomatik yaklaşmaya çalışıyordum. Kızım sözümü kesti, "Ne demeye çalışıyorsun Baba? Senin Tanrı'nın elçisi olduğunu başından beri biliyordum." Çevremdeki tüm inananlardan aynı tepkiyi aldım. Beni uzun süredir tanıyorlardı ve deli bir adam olduğumu biliyorlardı. Tanrı hakkında yalan söyleyen ya da sahte elçilik iddiasında bulunan bir kişinin, Tanrı'ya ya da ahirete inanan bir kişi olması gerektiğini fark ettiler; yaptıklarının hesabını vermek üzere Yargı Gününde Tanrı'nın huzuruna çıkmayı beklemeyen bir kişi.

Bu duyuru, gerçek inananları Tanrı'dan başka bir tanrıya sahip olanlardan ayırmada kritik bir rol oynamıştır. 45:23'ten egonun birçok insanın tanrısı olduğunu öğreniyoruz. İnsanları Tanrı'ya inanmaktan ve O'nun öğretilerine kulak vermekten alıkoyan şey egodur. İnsanların başka bir insanı Tanrı'nın elçisi olarak kabul etmekten alıkoyan şey egodur (6:8-9, 11:27, 17:94, 23:34, 38:4, 54:24). Bu duyuru, Tanrı yerine kendi egolarına tapanları ayıklamak için gerekliydi. Ağzlarıyla kendilerinin inanan olduğunu söyleyen ancak Reşad Halife'nin Tanrı'nın Antlaşma Elçisi olduğuna dair Tanrı'nın kanıtlarını şüpheyle karşılayan ya da bunu reddedenleri ayıklamak icap ediyordu.

Son olarak, 57:13-14 ayetleri üzerinde tefekkür etmeliyiz: "İkiyüzlü erkekler ve ikiyüzlü kadınlar Yargı Günü inananlara, 'Biz sizinle birlikte değil miydik?' diyecekler. İnananlar ise, 'Evet ama siz kendinizi kandırdınız, uzun süre beklediniz, tereddüt ettiniz, şüphe duydunuz ve hüsünküruntularınız (boş laflar) sizi saptırdı' diyecekler."

Farz edelim ki hastalandınız ve birinden tavsiye almaya gittiniz ve o da size biraz ilaç verdi. Bu birkaç kez gerçekleşince, o kişiye bir doktor olarak güvenmeye başlarsınız. Ancak doktorunuz nitelikli bir hekim olduğunu resmi bir sertifika ile açıklamadığı sürece, doktorunuz hakkında şüphe ve endişe duymaya devam edersiniz. Aynı şekilde elçiliğin ilanı, inananlara bir şarlatanın kurbanı olmadıkları hususunda güvence verir; kanıtlanmış ve ilan edilmiş elçisi aracılığıyla Tanrı'nın rehberliğini takip ettiklerinden emin olmalarını sağlar.

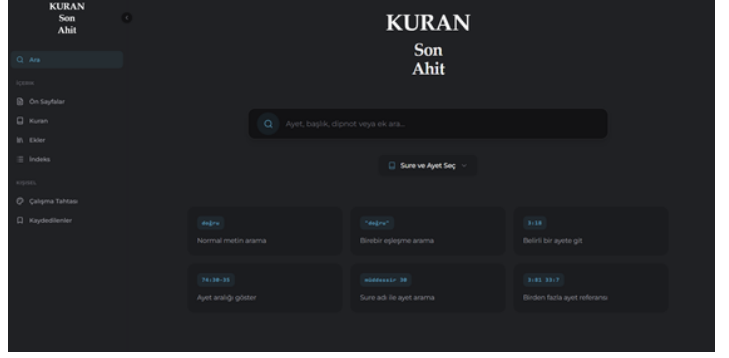
Şüphenin Üstesinden Nasıl Geliriz?

Şu 3 kritik soruyu sorun:

1. YALNIZCA Tanrı'ya tapmayı savunuyor mu?
2. Tanrı-vergisi bir kanita sahip mi?
3. Bundan herhangi bir para kazanıyor mu?

www.kuransonahit.com açıldı

Kerem kardeşimizin gayretleriyle Kuran okuyabileceğiniz yeni bir web sitesi açılmıştır. Bu sitede şimdilik iki dil seçeneği bulunmaktadır; Kuran: Son Ahit'i hem Türkçe hem de İngilizce olarak okuyabilirsiniz. Ayrıca siteye, Kuran ayetleri üzerine notlar alabileceğiniz bir özellik ile Kuran'ı daha derinlemesine çalışmanıza yardımcı olacak "çalışma tahtası" özelliği de eklenmiştir. İngilizce siteye şu bağlantıdan ulaşabilirsiniz: www.thefinaltestament.com

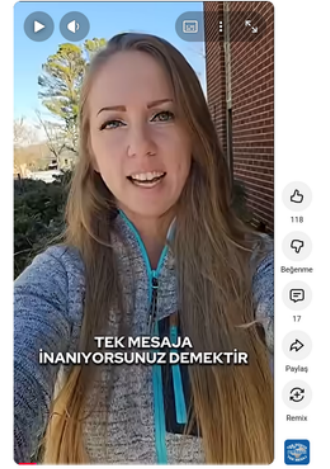

Güzel Bir Video

Aras kardeşimizin geliştirdiği proje kapsamında, içimizi ısıtan ve birliğimizi yansıtan çok güzel bir video hazırlandı. Dünyanın farklı yerlerinden Yaratıcılarına teslim olan kardeşlerimizin yer aldığı bu kısa video büyük beğeni topladı.

Videoda yer alan kardeşlerimiz: Sajad, Amr, Francis, Brandy, Elham, Ismael, Nida, Dani, Annabella, İskender, Alper, Justin ve Amr.

Videoyu "İskender Durmaz" YouTube kanalındaki Shorts bölümünden izleyebilirsiniz. 🎬

Eski Ahit'ten İlginç 19 Verisi

Tevrat'ın bozulmamış parçalarında 19 mucizesinin olduğunu, yaklaşık bin yıl önce Haham Yahuda'nın şahit olduğu verilerden biliyoruz. Bu şahitlik, Kuran'da da belgelenmektedir:

Dindar Haham Yahuda*

(46:10) De ki, "Ya o TANRI'dansa ve siz de onu inkâr ettiyseniz? İsrailoğullarından bir şahit de benzer bir olguya* tanıklık etti ve inandı, siz ise kibirlendiniz. Şüphesiz, TANRI kötü insanlara rehberlik etmez."

*46:10 Bu şahit, aynı 19-temelli matematiksel kodu kutsal yazıların bozulmamış parçalarında keşfeden Dindar Haham Yahuda'dır (M.S. 11. Yüzyıl) (Ek 1'e bakınız).

Şimdi ise Tevrat'ın Yaratılış bölümündeki 19:19 numaralı ayete dikkatlerinizi çekiyorum. Elbette buraya dikkat çekmemizin nedeni ayet numarasının bizi yönlendirmesidir.

- Tevrat'ın Yaratılış 19:19 ayetinin sayısal değeri: 5734
- Yahudilerin kullandığı takvime göre 19 mucizesi 5734 yılında bulundu.
- Ayrıca $5+7+3+4=19$ olması dikkat çekici:

Şuralardan doğrulayabilirsiniz:

<https://www.hebcal.com/converter?gd=17&gm=1&gy=1974&g2h=1>

<https://www.torahcalc.com/tools/gematria>

<https://biblehub.com/text/genesis/19-19.htm>